

Zbirka medijskih objav
JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI,
20. 11. 2014 do
25. 11. 2014

Število objav: 11
Tiskani mediji: 5
Splet: 2
Radijske postaje: 4
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti
Kulturna šola
Linhartovo srečanje
Mentor, revija za mlade literate in
mentorje
Pevci nam pojejo, godci pa godejo
Rastoča knjiga

Seznam objav v zbirki:

	Naslov	Srečanje pevcev in godcev		
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	Novice – Slovenske Konjice; 0	Stran: 35	Površina: 19 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 20. 11. 2014		
Stran v zbirki 4	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Pevci nam pojejo, godci pa godejo		

	Naslov	Likovno izobraževanje doseglo namen		
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Savinjske novice; 0	Stran: 16	Površina: 190 cm ²
	Rubrika / Datum	Organizacije, 21. 11. 2014		
Stran v zbirki 5	Avtor	Šukalo Marija		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Mentor, revija za mlade literate in mentorje		

	Naslov	Z zastavami in nazivi šole sporočajo svojo drugačnost		
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Delo.si; 230086		
	Rubrika / Datum	Slovenija, 24. 11. 2014		
Stran v zbirki 6	Avtor	Merljak Sonja, Hanžič Sandra		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Kulturna šola		

	Naslov	Podelitev Gallusovih značk		
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	Murski val; 40000	08:04	Trajanje: 1 min
	Rubrika / Datum	Poročila, 24. 11. 2014		
Stran v zbirki 9	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Razstava likovnih del 13. Mednarodne likovne kolonije		
Zaporedna št. 5	Medij; Doseg	Murski val; 40000	09:02	Trajanje: 1 min
	Rubrika / Datum	Poročila, 24. 11. 2014		
Stran v zbirki 10	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	8. Mini-jesenska slikarska kolonija		
Zaporedna št. 6	Medij; Doseg	Murski val; 40000	09:03	Trajanje: 1 min
	Rubrika / Datum	Poročila, 24. 11. 2014		
Stran v zbirki 11	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	FOTO: 1. samostojni koncert Tamburaškega orkestra KD Ivan Kaučič Ljutomer		
Zaporedna št. 7	Medij; Doseg	Pomurec.com; 0		
	Rubrika / Datum	Ostalo, 24. 11. 2014		
Stran v zbirki 12	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Anamanka znova navdušila		
Zaporedna št. 8	Medij; Doseg	Radio 1; 117000	06:30	Trajanje: 1 min
	Rubrika / Datum	Novice, 24. 11. 2014		
Stran v zbirki 15	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Prevalje si obetajo nov muzej		
Zaporedna št. 9	Medij; Doseg	Delo; 157000	Stran: 11	Površina: 229 cm ²
	Rubrika / Datum	Slovenija, 25. 11. 2014		
Stran v zbirki 16	Avtor	Celin Mateja		
	Teme	Rastoča knjiga		

	Naslov	Na odrih		
Zaporedna št. 10	Medij; Doseg	Delo; 157000	Stran: 17	Površina: 115 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 25. 11. 2014		
Stran v zbirki 17	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Sodnik za poklic, igranje za "gušt"		
Zaporedna št. 11	Medij; Doseg	Gorenjski glas – Loški glas; 29000	Stran: 12	Površina: 881 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 25. 11. 2014		
Stran v zbirki 18	Avtor	Kavčič Igor		
	Teme	Linhartovo srečanje		

Srečanje pevcev in godcev

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti vabi ljubitelje ljudske glasbe na državno srečanje 'Pevci nam pojejo, godci pa godejo', ki bo v soboto, 22. novembra, ob 18. uri v Kulturnem domu pri Termah Zreče. Sodelovalo bo dvanajst najboljših skupin, izbranih na regijskih srečanjih. Vstopnine ne bo.

V NAZARJAH NA OGLED LIKOVNA DELA IZ KOLONIJE LES

Likovno izobraževanje doseglo namen

V Jakijevi hiši v Nazarjah so 7. novembra odprli razstavo likovnih del avtorjev, ki so sodelovali v likovni koloniji z naslovom Les. Slednjo so izvedli v okviru 8. Lesarskega praznika. Druženje likovnih ustvarjalcev društva Gal in sosednjih občin pod Bohačevim topjarjem je vodil akademski slikar Stojan Knežević.

Tokratni dogodek so pripravili Kulturno društvo likovnih ustvarjalcev Zgornje Savinjske doline Gal, Kulturno društvo Nazarje in mozirska izpostava Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti (JSKD) ter nazarska občina.

Druženje razstavljalcev in obiskovalcev so s kulturnim programom obogatili učenci glasbene šole. O delih in avtorjih je spregovoril njihov mentor Knežević, ki je izpostavil, da so dela na-

rejena z veliko čustvenega naboja in izražajo avtorje. Pri njihovem delu jih je usmerjal le toliko, da so se dogovorili, kaj in kako bodo ustvarjali. Nato so ta dela dokončali doma, saj je eno dopoldne premalo, da nastane likovno delo. Kakor je izpostavil akademski slikar, je namen kolonije – druženje in likovno izobraževanje – dosežen. Avtorji so pokazali, da so pri ustvarjanju rasli in dosegli mentorjeva pričakovanja.

Razstavo, ki bo na ogled vse do 24. novembra, je odprl župan občine Nazarje Matej Pečovnik in čestital razstavljalcem. Zahvale za sodelovanje likovnikom je v imenu mozirske izpostave JSKD podelila Simona Zadravec.

Marija Šukalc

V Jakijevi hiši je svoja dela na ogled postavilo 15 likovnikov. (Foto: Marija Šukalo)

Reach: 230.086

Country: Slovenija

1 / 3

Z zastavami in nazivi šole sporočajo svojo drugačnost

Eko, zdrave, športne, **kulturne šole** s svojimi nazivi sporočajo, katere vrednote so zanje najpomembnejše.

Sandra Hanžič, Sonja Merljak

pon, 24.11.2014, 10:00

Ključne besede:

• Marko Juhant, • Varuh otrokovih dolžnosti, • Verica Šenica Pavletič

Osnovna šola Ledina Foto: Blaž Samec/Delo

Ljubljana – Marko Juhant, soavtor knjige Varuh otrokovih dolžnosti, je nekoč dejal, da ni pomirjen, ko vstopa v šolo, pred katero poleg obveznih visijo še tri zastave. Te sporočajo, da šola sodeluje pri velikih projektih. Vsak ima omejeno količino energije, in če jo učitelj porabi za projekt, je nima za redni pouk.

Da ima Marko Juhant deloma prav, opozarjajo posamezni učitelji, ki jim zaradi vpetosti v projekte (med katerimi so tudi nedomišljeni in namenjeni samim sebi) in spremljajoče papirologije zmanjkuje časa za redno delo. A s kakovostno organizacijo dela, smiselnim vodenjem in upravljanjem lahko dobri ravnatelji iz kolektiva potegnemo veliko. V njihovih očeh so zastave zunanji pokazatelji, katere vrednote na šoli posebej spoštujejo. Brez nazivov, kot so kulturna, športna, zdrava, eko, eno, Unesco ali e-kompetentna šola, bi posamezne javne osnovne šole težko poudarile svoje prednosti in

posebnosti; težko bi sporočale, da se šoli na določenem področju dogaja nekaj več, kot le tisto, kar je del obveznega učnega programa. »Nazivi so med šolskim letom podkrepljeni s številnimi dejavnostmi. Pogosto so vpeti v obvezni in še večkrat v razširjeni program šole. Učencem želimo ponuditi paleto izbire, da dobijo dober temelj za življenje in možnost razvijanja svojih močnih področji,« pravi Verica Šenica Pavletič, ravnateljica Osnovne šole Savsko naselje, ki je kulturna, eko, zdrava in športna šola.

Toda kaj to v šolskem vsakdanjiku pomeni za posameznega učenca?

Zdrav duh

Kulturne šole želijo dvigniti kakovost in obseg udejstvovanja učencev na različnih umetnostnih področjih. »Načrtno povezujejo kulturno in šolsko sfero, ki sta v procesu kulturne vzgoje in izobraževanja nepogrešljivi partnerici,« pravi vodja projekta Marjeta Pečarič, pomočnica direktorja **javnega sklada za kulturne dejavnosti (JSKD)**. Naziv dobijo osnovne šole, ki imajo nadpovprečno razvito kulturno dejavnost in delujejo kot žarišče kulturnih programov v svojem okolju. Večje število učencev in učiteljev redno sodeluje na srečanjih, festivalih in tekmovanjih in tudi sami prirejajo kulturne dogodke. Letos je naziv pridobilo 86 osnovnih šol, najbolj kulturna pa je postala OŠ Ledina. Po besedah Marjete Pečarič se šole zavedajo, da največ pridobijo otroci in lokalna skupnost, ki na ta način živijo kulturo in s kulturo. Zato: »Ne gre za vključevanje šol v še en projekt z zastavo in potrdilom, temveč za spodbudo in zavedanje o kulturnih potencialih in možnostih, ki jih šole imajo.«

Zdravo telo

Tudi Jelko Gros, direktor Zavoda za šport RS (ZŠRS) Planica, ki podeljuje naziv športna šola, pravi, da ne gre za podeljevanje nazivov, temveč za primerjavo uspešnosti šol pri omogočanju športnih vsebin učencem. Glavno merilo je razširjenost interesnih programov, ki jih sofinancirajo. To so šolska športna tekmovanja ter programi Mali in Zlati sonček, Krpan, Naučimo se plavati, Zdrav življenjski slog in Hura, prosti čas. Vsako leto objavijo vrstni red desetih šol, ki so dosegle največ točk, pri čemer je prva na seznamu najbolj športna šola. Za leto 2013 ga je prejela OŠ I Murska Sobota. Pri pridobivanju naziva gre po njegovih besedah tudi za drobec zdrave športne tekmovalnosti; navsezadnje je priznanje rezultat dela celotne šole, od ravnatelja in učiteljev do učencev.

Zdrav otrok

Zdrave so tiste šole, ki promovirajo zdravje, pravi Mojca Bevc, nacionalna koordinatorica slovenske mreže zdravih šol z nacionalnega inštituta za javno zdravje. To pomeni, da z različnimi dejavnostmi spodbujajo, omogočajo in krepijo zdravje učencev, učiteljev in staršev na vseh področjih zdravja – na telesnem, duševnem, socialnem in okoljskem. Pozornost posvečajo medsebojnim odnosom, gibanju, duševnemu zdravju, zdravemu okolju, prehrani, spolnosti, preprečevanju nasilja in zlorabe alkohola, tobaka ter drog. Vključenih je 324 ustanov, od tega je 57 odstotkov osnovnih šol. Največ sprememb so dosegli na področju ozaveščenosti in spodbujanja zdravega načina življenja ter pri izvajanju preventivnih programov na področju duševnega zdravja, zdrave prehrane in gibanja.

Zdrav planet

Ekošole pa spodbujajo sistematično izvajanje okoljskih vsebin ter uresničevanje načel trajnostnega razvoja v vzgojnih in izobraževalnih ustanovah. Eden od osrednjih korakov je ekoakcijski načrt, ki obsega več tematskih sklopov (odpadki, energija, voda, zdravje in dobro počutje, biotska

Reach: 230.086

Country: Slovenija

Kazalo

1 / 3

raznovrstnost, trajnostna mobilnost, ohranjanje sveta, okolica šole). Vsaka ustanova izbere, s čim bo izboljševala okoljsko delovanje, in tiste, ki uspešno opravijo okoljsko delovanje, pridobijo zeleno zastavo, ki je mednarodno uveljavljen certifikat. In kaj se s tem spremeni za posamezno šolo? Po besedah sekretarke programa Dunje Dolinšek oblikovane rešitve omogočajo tudi prihranke, kot so manjša poraba vode in manjša količina odpadkov. Program v Sloveniji deluje 19 let in v njem sodeluje več kot 700 vrtcev, osnovnih in srednjih šol ter fakultet, 132.000 otrok, učencev, dijakov in študentov ter 8600 vzgojiteljev, učiteljev in profesorjev.

Podelitev Gallusovih značk

RA MURSKI VAL, 24.11.2014, POROČILA, 8:04

Ob jubilejnim koncertu cvenskega okteta minuli konec tedna je **Javni sklad za kulturne dejavnosti** Ljutomer najzaslužnejšim članom podelil Gallusove značke. Zlato Gallusovo značko sta prejela Jožef Pečnik in Ivan Maučec, častno značko za več kot 30 letno udejstvovanje na področju glasbene dejavnosti pa so prejeli Leon Rošker, Marjan Rudolf in Anton Marinič.

Razstava likovnih del 13. Mednarodne likovne kolonije

RA MURSKI VAL, 24.11.2014, POROČILA, 9:02

Zveza Slovencev na Madžarskem je minuli konec tedna v Slovenskem informacijskem in kulturnem domu v Monoštru odprla razstavo likovnih del 13. Mednarodne likovne kolonije, ki jo pripravljajo skupaj z galerijo Muzejem Lendava. Pod vodstvom Ferija Geriča je na letošnji koloniji ustvarjalo 10 umetnikov. Odprtja razstave se je udeležil tudi direktor **Javnega sklada za kulturne dejavnosti** Igor Teršar, ki je s kulturnim udejstvovanjem porabskih Slovencev dobro seznanjen. Kot je povedal, bo kulturno udejstvovanje obrobni regij, kot sta Pomurje in Porablje, tudi v prihodnje uživala podporo sklada.

IGOR TERŠAR: Absolutno, absolutno. Če je kultura preživela čase tudi, ko ni bilo financ, seveda tudi javni sklad v teh, v tej finančni nestabilnosti še posebej dbi na tem tako imenovanim, ne bom rekel obrobjem, ampak nad temi mejami, tako da bo v bodoče in tudi sedaj v letu 14' in 15' nekako stabilno pomagal pri ohranjanju, še posebej tistih temeljnih programov, brez katerih nekako ne bi bila vidna identiteta, ki je tako pomembna za obstoj slovenske kulture.

8. Mini-jesenska slikarska kolonija

RA MURSKI VAL, 24.11.2014, POROČILA, 9:03

V beltinskem gradu je **javni sklad za kulturne dejavnosti**, Območna izpostava Murska Sobota skupaj z akademskim slikarjem Jožetom Denkom pripravil 8. mini-jesensko slikarsko kolonijo. Slikarji iz Pomurja, iz Gornje Radgone, Radencev, Lendave, Velike Polane, Hotize, Murske Sobote in od drugod, so na platnih upodabljali beltinski park z baročnim dvorcem. Vse nastale slike si bo mogoče ogledati v razstavnem prostoru beltinskega gradu v začetku prihodnjega leta.

Reach: 0

Country: Slovenija

1 / 3

FOTO: 1. samostojni koncert Tamburaškega orkestra KD Ivan Kaučič Ljutomer

Ljutomer, 24.11.2014 ob 13:15

Všeč mi je 3 osebam je to všeč. [Pridruži se](#) da vidiš kaj je všeč tvojim prijateljem.

V petek, 21. novembra, je v Domu kulture Ljutomer potekal prvi samostojni koncert Tamburaškega orkestra KD Ivan Kaučič Ljutomer, na odru pa so se jim pridružili tudi gosti.

Uvodoma je **Mira Rebernik Žižek**, članica tamburaškega orkestra in vodja **JSKD** Ljutomer, predstavila člane orkestra. Orkester, ki ima 12 članov, vodi **Simona Pirc Katalinič**.

Poleg slovenskih ljudskih in zabavnih pesmi (slovenska popevka), so izvajali tudi tuje skladbe in zelo priljubljene dalmatinske. Program so popestrili **Moški vokalni kvintet AETERNUM**, **Otroški PZ iz POŠ Cven** in vokalni ter instrumentalni solisti (**Igor Golob, Marinka Prelog, Danijel Berden, Miša Marinič**).

Reach: 0

Country: Slovenija

Kazalo

1 / 3

Zbrane sta nagovorila tudi direktor občinske uprave Občine Ljutomer **Tomislav Zrinski** in predsednik kulturnega društva Ivan Kaučič Ljutomer **Miro Steržaj**.

Po koncertu se je prijetno druženje nadaljevalo v galeriji kulturnega doma.

Naročnik: JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI
Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosto razmnoževati in distribuirati!
Klipping d.o.o.

[Več fotografij v spodnji galeriji...](#)

Anamanka znova navdušila

RADIO 1, 24.11.2014, NOVICE, 6:30

Anamanka znova navdušila. Ribniška ženska vokalna zasedba Anamanka, ki obstaja komaj pet let, je znova požela velik uspeh. Tokrat na regijskih Sozvočenjih, pevskem tekmovanju, ki ga organizira **Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti**. Tisti, ki so se uspeli prebiti na regijsko raven in so prešli dodatno selekcijo za svoje ponujene programe, so se 15. novembra zbrali v Zagorju na tekmovanju območnih izpostav **JSKD** osrednja Slovenija, kamor sodi tudi Ribnica. Anamanka je tokrat osvojila glavno nagrado in je tako uvrščena na sklepni koncert, ki bo posvečen obeležitvi svetovnega dneva zborovskega petja. Anamanka se je tja uvrstila s programom, ki mu je zborovodja Simon Korošec nadel naslov »Brez besed«, koncert pa bo izveden v Slovenski filharmoniji 13. decembra letos.

Prevalje si obetajo nov muzej

Projekt Žive vezi Šest kulturnih ustanov z obeh strani meje ter občina Prevalje spodbujajo kulturni turizem in povezovanje med umetniki

PREVALJE – Obširen projekt kulturnega sodelovanja koroških ustanov in umetnikov z obmejnega območja bo v desetih mesecih ponudil obilico kulturnih dogodkov in izmenjav, od katerih si slovenski in avstrijski partnerji obetajo boljše priložnosti za umetnike ter razvoj kulturnega turizma. Na Prevaljah nameravajo za tri nove muzejske zbirke zgraditi muzej.

MATEJA CELIN

Greta Jukič, ena od pobudnic projekta, je povedala, da bodo s pomočjo evropskega financiranja med drugim vzpostavili pet stalnih razstav, tri bodo na Prevaljah. Med njimi Jukičeva poudarja republiški muzej bralne značke, ki se je pred 55 leti začela na Prevaljah, kjer si od projekta obetajo svoj muzej. »Najprej bomo ponudili vsebine v digitalni obliki, nato pa nameravamo postaviti sodoben muzej z vsebinami za mlade, da bodo ti radi prihajali na Prevalje,« napoveduje Jukičeva. Ideja nastaja že sedem let, muzej bodo postavili v prihodnjem parku Jezero, za kar imajo že rezerviran prostor v prostorskem načrtu. »Projekt Žive vezi je nastavek za institucijo, ki bo povezovala koroški kulturni prostor. Upam, da bomo lahko dobili soinvestorja za javno-

zasebno partnerstvo, kajti evropskih sredstev za takšno vsebino v celoti ne bo.«

Dve zbirki

Do marca prihodnje leto bodo pripravili pet likovnih razstav, dve glasbeni prireditvi, pet literarnih srečanj ter šest gledaliških in lutkovnih gostovanj. Karla Oder iz Koroškega pokrajinskega muzeja (KPM) je pojasnila, da bo zbirka **Rastoča knjiga** predstavila uspešne posameznike, ki so prispevali k razvoju Prevalj, v zbirki Zgodovina Prevalj pa bodo predstavili razvoj kraja od njegovih začetkov s poudarkom na 19. stoletju, ko sta tam delovala železarna in premogovnik na Lešah. »Zbirke bodo na ogled kot virtualne predstavitve na zaslonih na dotik, dokler muzej ne bo zaživel tudi v fizični obliki.

V Koroški osrednji knjižnici (KOK) bodo pripravljali koroški biografski leksikon. »Zajeta bo vsa Koroška, slovenska in avstrijska, začeli pa bomo že z ustoličevanjem na Gosposvetskem polju – pri začetkih slovenstva,« pravi direktorica KOK Irena Oder. Po izteku Živih vezi bodo pripravo leksikona nadaljevali, saj gre po besedah Odrove za dodano vrednost, ki jo Korošci in Slovenci potrebujemo.

Martin Kuchling iz Krščanske

kulturne zveze je poudaril, da povezave med koroškimi kulturnimi ustanovami ter izmenjava občinstva z obeh strani meje že delujejo, s tem projektom pa bi jih radi še nadgradili. Projektni partnerji bodo zato pripravili vse potrebno za ustanovitev skupnega zavoda, ki bo promotor dogodkov v regiji. »Pohvaliti moram Prevalje, to so slovenske Atene,« je bil navdušen rektor doma v Tinjah Jože Kopajnik. »Kar se tukaj dogaja na kulturnem področju, je velik zglede za Koroško.« Mohorjeva družba iz Celovca bo predstavila deset knjižnih izdaj, ki se navezujejo na obmejno območje, uredili pa bodo še depo. »Imamo po moji oceni najbolj reprezentativno zbirko sodobne slovenske likovne umetnosti zunaj Slovenije. V naši hiši v Celovcu bomo v ta namen uredili večji prostor in dela tudi priložnostno postavili na ogled širši javnosti,« napoveduje ravnatelj Mohorjeve družbe v Celovcu Karl Hren.

INFO

V projektu Žive vezi sodelujejo občina Prevalje, Koroška osrednja knjižnica dr. Franca Sušnika, Koroški pokrajinski muzej in avstrijski partnerji Mohorjeva družba iz Celovca, Krščanska kulturna zveza, Kulturni dom Pliberk ter Katoški dom prosvete v Tinjah.

NA ODRIH

Ljubljana	
Cankarjev dom, Dvorana D. Počkaj 20.00	Profil in kazen - Flota, Ljubljana, Cankarjev dom, Ljubljana, 2014. Koncept, koreografija, ples: Enya Belak, Veronika Valdes. Plesna predstava. Za izven. 8-6 eur.
SNG Drama 19.30	Figurae Veneris Historiae - Magnusu Hirschfeldu/ Goran Stefanovski. SNG Drama, Ljubljana, 2014. Režija: Aleksandar Popovski. Igrajo: Polona Juh, Uroš Fürst, Tina Vrtnjak, Jurij Zrnec, Saša Pavček, Blaž Setnikar idr. Gledališka igra. Za abonma Študentski drugi, izven in konto.
SNG Drama 20.00	Hinkemann - Ernst Toller. SNG Drama, Ljubljana, 2014. Režija: Marko Čeh. Igrajo: Klemen Janežič, Maša Derganc, Nina Ivanišin, Maja Končar, Klemen Slakonja, Matjaž Tribušon, Vojko Zidar, Marko Okorn idr. Tragedija. Za abonma Mala drama 2, izven in konto.
Mestno gledališče ljubljansko 15.30, 19.30	Švejk - Colin Teevan. Mestno gledališče ljubljansko, Gledališče Koper, 2014. Režija: Jaka Ivanc. Igrajo: Lotos Vincenc Šparovec, Gašper Tič, Uroš Smolej, Rok Matek, Judita Zidar, Tina Potočnik, Janez Starina, Jožef Ropoša, Gregor Gruden, Domen Valič idr. Komedija. Ob 15.30 za abonma Torek dva in izven, ob 19.30 za abonma Sreda 2 in izven.
Mestno gledališče ljubljansko 20.00	Ljubimo in nič ne vemo - Moritz Rinke. Mestno gledališče ljubljansko, 2014. Režija: Marko Bulc. Igrajo: Ana Dolinar Horvat, Matej Puc, Gaber K. Trseglav in Tjaša Železnik. Komična drama. Za izven.
Galerija Photon 20.00	Iskanja brez naslova - Koncept: Barbara Kanc. Emanat, Galerija ŠKUC, Photon, JSKD, Ljubljana, 2013. Izvajalci in soustvarjalci: April Veselko, Barbara Kanc, Samo Kutin (glasba). Zaradi omejenega števila obiskovalcev je potrebna rezervacija na info@emanat.si. Performativni dogodek. Vstop prost.
Siti teater BTC 20.00	50 odtenkov njlive - Avtor in izvajalec: Boštjan Gorenc - Pižama. Celovečerna stand up komedija. Za izven.
Kolosej 20.00	Stand up večer - Nastopila bošta Martina Ipša in Klemen Bučan. Stand up komedija.
Maribor	
Narodni dom 20.00	Mulc vas gleda - Rok Vilčnik, Bojan Emeršič. Kreker in Siti Teater BTC, Ljubljana, 2014. Režija: Jaša Jamnik. Igra: Bojan Emeršič. Monokomedija. Za red Zeleni in izven. 18-16 eur.

Sodnik za poklic, igranje za "gušt"

Loški oder je v zadnjih letih postal najboljše ljubiteljsko gledališče v državi, kar dokazujejo nagrade, ki jih loški ansambel prejema doma in v tujini. Eden nosilcev igralskega ansambla je Matej Čujovič, ki je za vlogo Benedicta v predstavi Igre je konec pred letom prejel tudi Severjevo nagrado. A Matej igra le v gledališču, v poklicnem življenju višjega sodnika na Višjem sodišču v Ljubljani in življenju skrbnika treh rejniških otrok je vse še kako zares.

IGOR KAVČIČ

Na Loškem odru vam gre to jesen kot po maslu. Predstava Igre je konec je bila izbrana za najboljšo v celoti na **Linhartovem srečanju** v Postojni, nato še na festivalu ljubiteljskih gledaliških skupin s področja bivše Jugoslavije Repassage v Srbiji. So se pokopile zvezde ali je to posledica običajnega stanja v ekipi, ki se vedno trudi delati najboljše?

»Naše gledališče ima dolgoletno tradicijo, saj smo lani kot najstarejše ljubiteljsko gledališče v Sloveniji zabeležili 110 let delovanja. To, kar se pri nas dogaja zdaj, je zagotovo rezultat naše pozitivne tradicije, najbrž pa so se tudi zvezde ravno prav poklopile. Sijajno vzdušje v aktualnem ansamblu je vsekakor plod medsebojnega spoštovanja in hkrati trdega dela vseh nas še posebno zadnjih petindvajset, trideset let. Dolgoletna vodja Loškega odra Meta Petrač je postavila visoke kriterije in je od nas terjala brezpogojno predanost teatru od tistega trenutka, ko smo prvič stopili na oder, čeprav je šlo zgolj za otroško predstavo. V tem duhu smo tudi odrsko odraščali in ga hkrati prenašali na celoten kolektiv. Seveda se mora poklopiti, da se igralci dobro razumemo med seboj, da smo

na isti valovni dolžini z režiserjem, da je dobra igra ...«

Na festivalu v začetku meseca v Srbiji so vas proglasili za profesionalce, pa vendar na Loškem odru navdušujete pravniki, študenti, upokojenci, gostinci, farmacevti in vam je ob poklicu igra predvsem nekaj za zraven ...

»Razen nas, igralcev, so pri nas vsi profesionalci. Režiser, scenograf, kostumograf ..., v prvi vrsti pa je treba povedati, da se ostalih ljubiteljskih gledališč razlikujemo po odlični govorni kondiciji. Za naš govor na odru že petindvajset let skrbi nenadomestljivi Ludvik Kaluža. Nimamo igralskih šol, zato z vsako predstavo od profesionalnih režiserjev nekaj dobimo. Kot na kakšnem tečaju, vsak režiser je malo drugačen in vsak ti nekaj novega da. Poleg tega je bil lok naših predstav v zadnjih dvajsetih letih zelo širok, saj smo delali tudi klasiko, od Plavta, Sofokleja, Moliera, Shakespeara do iger sodobnih avtorjev. Kot na akademiji, le da morajo tam to opraviti v štirih letih.«

Vaša »gledališka akademija« tako traja že več kot dvajset let. Kaj vas je pripeljalo na odrske deske Loškega odra?

»Z gledališčem je že od nekdaj povezana cela moja družina in starši so me že od majhnega vozili v gledališče.

V igri sem se prvič poskusil v gimnazijskih letih, ker pa je mama poznala Meto, ji je slednja nekoč potožila, da ji pri mladinski igralski skupini manjka fantov, naj me pripelje na oder. Tako sem se v sezoni 1993/94 pojavil na Loškem odru in takoj igral lik Jureta v Obutem Mačku. Moji domači, najprej starši, kasneje pa tudi žena Irena, ki so vedno moji najbolj realni kritiki, so takrat rekli, da sem bil v trenutku, ko je bil odrski lik Jure žalosten, odličen, ostalo pa ni bilo za nikamor. Že naslednje leto se je obrnilo, povedali so, da je bilo vse super, le v enem prizoru sem bil preveč patetičen. Ti pogovori po predstavah so bili zame vsa leta zelo pomembni in sem jih pogosto tudi upošteval pri naslednjih predstavah. Spomnim se, da sem leta in leta imel probleme z rokami, kam jih dati na odru. Pa s smehom. Ko sva z Bojanom igrala dvojčka, sva eno uro pred drugimi imela vaje z Ludvikom, ki naju je učil, kako se na odru smejati. Ležala sva na odru in se na glas smejala. Odtlej s smehom nimam nobenega problema več. Moram pa reči, da je na odru lažje jokati kot se smejati in tudi lažje je igrati resno besedilo kot komedijo.«

V devetdesetih ste študirali rimsko in vsa ostala prava, leta 2001 diplomirali in hkrati dobili nagrado na Čufarjevih dnevih za vlogo Ojđipa v istoimenski tragediji. Niste pomislili, da bi poskusili še s študijem igralskega na akademiji? Vas ni nekoč v prihodnosti zanimal Hamlet, kot najbrž vsakega mladega igralca?

»Ko sem diplomiral na pravo, sem imel za seboj kakih deset gledaliških vlog. Ko sem ugotovil, da imam igralski talent, in so to potrdili tudi drugi in igranje ni bilo več moja želja, ampak tudi kvaliteta, sem diplomno že imel v žepu in bil na neki način že zrela osebnost. To za študij igralskega, z redkimi izjemami seveda, ni najboljša. Mislim, da je bolje, če te na akademijo dobijo kot nadobudnega mladostnika, ki je še vedno nepopisana knjiga, ki jo bodo popisali profesorji. Ugotovil sem, kaj hočem biti po poklicu, in danes to sem. Svoj poklic obožujem in ga ne dam, prav tako kot ne dam svojega najljubšega hobija igralskega. Gledališče je, kljub temu da je neke vrste garanje, predvsem moj sprostitveni ventil od vsakdana. Ne vem, ali bi tako užival, če bi bilo igranje tudi moj poklic. Lepše mi je igrati za "gušt". Kar se Hamleta tiče, si ga nikoli ni-

Page: 12

Reach: 29000

Country: SLOVENIA

Size: 881 cm2

Kazalo

2 / 2

sem želel igrati, saj nisem tip zanj. Če sva že pri Shakespeareu, mi je bližji Macbeth ali pa celo Lady Macbeth Čakam režiserja, ki bi bil dosti odštekan za kaj takega, ha, ha ...»

Kako zahtevno si gledališče naredi nekdo, ki to počne ljubiteljsko, ko vedno lahko rečeš, tega se ne grem več, nimam več časa zato ali pa ni mi všeč vloga in konec koncev, ni ga denarja, da bi se še trudil, če vemo, da je denar zvezda severnica kapitalizma?

»Naše gledališče vztraja pri tem, da igramo zastoj, in od tega pravila ne odstopamo. V nekaterih gledališčih so že bili poskusi, pa so se samo sprli med seboj. Malica po predstavi in enkrat na leto večerja, to je vse, kar si privoščimo. Vsem nam je največ vredno, da se imamo pri tem, kar delamo, zelo dobro in kot opazamo, nas ima rada tudi publika. Če kakšno sezono ne moreš, jo izpustiš in se vrneš naslednjo. Imamo zelo stroga pravila glede discipline. Vaje so ob uri in zamujanja ni, terminu vaj in predstav se predhodno usklajujejo in potem ni več umika. Lahko bi rekli, da je to kot služba, saj je le, če je red, mogoče delati. Tega smo se naučili in nimamo problema s tem. Tudi predsednica žirije v Srbiji je rekla, da ni pomembno, ali je gledališče ljubiteljsko ali profesionalno, da je pomemben pristop k delu. Če je ta profesionalen, je dobra tudi predstava.«

Vas je kdaj strah pred nastopom? Sodeč po vašem poklicu vam tega ne bi prisodil.

»Eno je strah, drugo odgovornost. Neko pozitivno tremo imam vedno, pred vsako predstavo sem vznemirjen, najmanj od tistega jutra naprej, ko je zvečer predstava. Od jutra imam ritual, kaj jem, kaj pijem ...«

Tik pred predstavo še šilce za pogum ...

»Kje pa. Nikoli. Alkohol ti

samo zablokira misli. Običajno nekaj ur pred predstavo niti vode več ne pijem. Vselej se namreč močno uživim v lik. Recimo v liku Benedicta v predstavi Igre je konec je ogromno čustev, ki na odru lahko zelo močno udarijo ven ...«

Pa vendar, Benedict je alkoholik in brez »prave prakse« vam je bilo zagotovo težko odigrati vsa ta njegova raznolika stanja?

»Vloga je izjemno zahtevna, najprej je deset minut besedila v treznem, abstinenčnem stanju, potem deset minut gledam steklenico viskija in igrajo drugi, nakar v dvajsetih minutah spijem vso steklenico. Sam si tega seveda ne bi mogel privoščiti, mislim, da bi me odpeljali v bolnišnico, če ne kar v mrtvašnico. Sem pa neko dopoldne v času vaj v kratkih presledkih spil tri kozarce šampanjca, ki zelo hitro »prime«. Potem sem ponavljal besedilo, da bi pri tem lahko zaznal občutek, kako je, če v glavi dela alkohol. Z vsakim požirkom je besedilo bolj letelo iz mene, vse zavore so padle ... Dobil sem občutek, kako igrati tovrstnega alkoholika.«

Vseskozi se mi vsiljuje primerjava med vašim poklicem in hobijem. Višji sodnik in igralec sta na prvi pogled dve povsem različni zgodbi, v prvem »igrate« sebe, pravnega strokovnjaka z vsem svojim znanjem in izkušnjami, v drugem prevzimate vlogo nekoga drugega ...

»Obe vlogi se na neki način dopolnjujeta. Dokler sem bil sodnik na prvi stopnji, sem razprave tudi vodil, delo višjega sodnika pa je predvsem kabinetno. Vsaka obravnava je bila neke vrste igra, v kateri pa je šlo zares. Za stranke hudo zares, za odvetnike je to »špil«, sodnik pa, če je dober, mora znati ta »špil« umeriti tako, da za stranke ni hudo ... Stranke so laiki

in težko razumejo, da vselej ne iščemo nujno resnice, saj je odvisno predvsem, kaj bo pokazal postopek. Gledališki oder poleg tega v primerjavi s sodiščem ni resnično življenje.«

Bi sprejeli vlogo v predstavi profesionalnega gledališča?

»Najbrž ne bi rekel ne, če bi me le vloga dovolj zanimala in bi igranje lahko uskladil z že obstoječimi obveznostmi. Drugače je v našem gledališču, kjer doslej še nisem odklonil nobene vloge.«

Omenili ste usklajevanje z že obstoječimi obveznostmi.

Kako vam pravzaprav uspe biti sodnik na višjem sodišču, kot pravnik tudi predavati, igrati na Loškem odru, biti ob tem predsednik društva Loški oder, pred štirimi leti se je vaša družina v enem letu okrepila s tremi novimi člani, fantoma in deklico, vsemi v rejništvu, z ženo Ireno, prav tako pravnico, sta se lotila gradnje hiše ...?

»V življenju pride obdobje, ko leti vse na kup. Na srečo so bile to v glavnem pozitivne stvari. Otroci so v najino družino prišli v letih 2010 in 2011, ko sem prevzel predsedovanje našega društva, leto kasneje napredoval v višjega sodnika na višjem sodišču. Še sreča, da se je s hišo ukvarjala predvsem Irena, sicer bi se mi utrgalo. Ne vem, kaj reči, nekako se je izšlo. Takrat je žena rekla, da bi mogoče izpustil eno sezono, a sem razmisлил in odvrnil, da tega ne bi mogel, in me je razumela. Tako mi energijo daje tako gledališče kot otroci doma. Je pa res, da sem v zadnjih letih zane maril opero, pred leti sem si jih ogledal od štirideset do petdeset na leto, na Dunaju, v Veroni, Parizu ... Zdaj si jih vsako leto privoščim le kakih deset, večinoma v Ljubljani in Mariboru.«

Se ljubiteljski igralec lahko naveliča igranja?

»Lažje službe kot pa gledališča. No, rad imam svoj po-

klic, prav tako pa tudi gledališče. Čakam na vloge, ki jih bom lahko igral kot starejši igralec, saj sem za mladega ljubimca najbrž že prestar. Zato imamo pri nas zdaj Jana, ha, ha, ha.«

V predstavi Bosa v parku se je Matej Čujović najbolj približal svojemu poklicu pravnika, saj je igral mladega odvetnika. Foto: Anja Horvat